

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 563. Ioannis Pap. Annus 4. Ivstiniani Imp. Annus 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

XXIII. *Castro. in pref. Var. RELIQUAE GASTRODOR. RELV. CYBRATI. ONES.*

diciam dicunt, Astronomia, cuncta hominum prae- gnante. Ad postremum autem libellum addidit de Pa- schali cōpato, quem hoc ab eo anno esse circubratum, ex annorum numero post Basilij Constalium designato (vt dicitur) iuris manifeste apparet: an autem post hanc aliquid scripserit, nobis ignotum; quantumque vitam duxerit, pariter incomperamus: sed prope centenariam ex hac vita migasse, ex dictis possumus opinari.

IESU CHRISTI Annus 563. IOANNIS PAP. IUSTINIANI IMP. Annus 4.

I. IUSTINIA. IMPER. LAPSVS.

Quingentesimo sexagesimo tertio Christiano, post Constantini Basilij vigesimo secundo, numerari cepto Indictionis vndeclima, noui de fide tumultus Ecclesiam Constantinopolitanam perturbant, cum se In- stinianus Imp. infelix in haeresim precipitem dedidit. Hinc tandem consecuta est finem reprehensibilis Imperato- ris curiositas, atque temeritas in miscendis sacris, sum- mus velut Amittis esset. Qui igitur compolitum a pre- cessore Iustino pacem inuenit, fidemque Catholicam stabilitam, vndeque comprellis haereticis, dum quae sunt sacerdotum, subinimium atrogat, & Pontificum partes vsurpat, pacem profligat, fidemque in discrimen sepe ad- ducit, atque tandem penitus labefactat. Ita plane homi- ni accidit, non quae sunt Casanstantium sibi iumentis sed & quae Dei procieter vsurpant. Sed hac quomodo se habuerit, videamus.

II. VNDER IUSTINIA. NORVINA.

Vbi semel pacis & concordiae Ecclesiasticae inuende velamento corpi Iustinianus Imperator cum haereticis habere consuetudinem, quos procul pellere, & more Catholicorum Imperatorum in eam un mittere debuit: sed plane accidit, vt eorum venena minus caute vitari de- beret, quam aduersantes sibi Romanos Pontifices (vt vidi- mus) iauerat: capite & persequi, factum est, vt tam ma- iorem fiduciam conciliaret haereticis, tam etiam aduer- sus eos clamantem ora Orthodoxorum obstrueret, ex quibus partes haereticorum reddere fuerint firmiores. Sed & quod idem essent inter se constituant haereticis ad inuicem separati: eque factum est, vt quod consuevit in laicis Circensibus) alteri ipsorum parti aduersus Al- teram fauorem se Imperator adixerit, sicuti magnis ani- mis summoque cona n aduersus Venetos Praefatos Ille- te studuisse meminimus.

III. HERETI. CI INTER SE CON- TRARI.

Erat vitraque pars ex Eutychnorum lecta progre- diens, quarū altera Corrupticolarum altera vero Gaiani- tarius, sive Aphthardocentum, sive Incurruptibilium, vel Phantastarum nominabatur; quarū altera à Se- neto, à quo & S. ueriani haereticis didiciere altera vero à Iuliano P. eudoeptico P. Hal. carnalio eodem tempore X loco, nempe Alexandriae principum datus, prout suo

loco ex Liberato d. diacono & Euentio Scholastico & ambobus suorum temporum rerum scriptorib. dictum est. Testatur vero Leonius, praegualisse sententiam Aph- thardocentum, ex quo factum esse, vt pulso Theofilo haereticus Eutychno Episcopo Alexandrino Corrupti- colarum fauore, in locum eius subrogatus fuerit Gaia- nus potētissimus defensor incorruptibilis, à quo eius sententiae fructores d. di fuerint Gaiani. Hinc enim sic incorruptibilem & passionum experient penitus Chri- sti carnem dicebant, vt tamen, si voluissent, eandem sub- iicere passionibus valuissent.

IV. ECCLESIA. CATHO- LICAE SEN- TENTIA.

At contrarium omnino profiteor Ecclesia Catho- lica, ita assumptam à Deo carnem passionibus abique peccato fuisse subiectam, vt tamen, si voluisset, vel quoad voluisset ab eisdem se liberum reddere potuisset: quam obrem qui erant in carne Christi eiusmodi naturales af- fectus, non passiones, sed propositiones Theologi Or- thodoxi nominauerunt, nempe vt cum vellet ipsa, tan- tum insurgerent; & si nollet, nequam ipsi domina- rentur. Ex priori autem sententia illud deducebatur: ab- istudum, vt vna tantum esset in Christo voluntas: ex posteriori autem recta illa Catholica; assertio, vt ficut dicitur praedicantur in Christo natura: ita pariter & duae volun- tates affirmarentur. Quomobrem factum est, vt ex illa priori sententia exorta fuerit Monothelitarum haeresis, quae diu multumque Ecclesiam Catholicam perturba- uit, vt suo loco dicendum est. Porro eo magis culpanda fuit horum ligeticorum de incorruptibilitate sententia, quo eam sepe potuissent in Hilario esse damnatam non à recentioribus tantum, sed & a Claudio d. Mamero Episcopo Viennensi; licet in meliorem sensum Hilarij dicta recentiores & acceperint, excusetque idem Cla- dianus vitum sanctissimum.

V. CLAUDI. d. Mamero Episcopo Viennensi; licet in meliorem sensum Hilarij dicta recentiores & acceperint, excusetque idem Cla- dianus vitum sanctissimum.

Contraria vero sententia dicentium Verbum corpus suscepisse passionib. subditum, in eo à Catholicis discre- pabat, quod id illi necessitate incubuisse traderent, vt et- iam si noluisse, illi inferuire cogere: vt de & in illam terretorem prolapsi sunt haereticis, quae ab ignorantia di- cti sunt Agnoia, vtique qui dicerent necesse penitus Christum iudicij magis tempus, quod scilicet ignorantie passio ita ipsi iuba erit, vt quod nesciret sui natura, eadem nosse minime potuisset. Sic igitur ab vno eodem- que Eutychnae haeresis lutofo fonte turbidos hos vi- deas: hos Corruptibilium & Incorruptibilium haereti- corum manasse rursusque, ex illo Agnoitarum, ex illo an- tem Monothelitarum esse haereses propagatas: Cum è contra Catholica Ecclesia canosus hocce Aegypti lites declinans, bibens aquam (vt monuit Sapiens) de cister- na sua, eandem in plateis derinans, sic asseru) atque do- cuit Christi corpus subditum fuisse passionibus, vt non nisi voluntatem illam eundem appetere possent. vnde & o- lim Propheta: *Oratum est, quae ipse voluit.* & sic in eodem dnas nouit & docuit voluntates, vt tamen quae esset se- cundum humanam naturam ei, quae secundum diuinam in omnibus & semper subditam esse nosset.

VI. Iustinianus igitur vbi semel de dogmatibus edicta tentioni sibi arrogauit auctoritatem, ad huiusmodi di- rimendas quaestiones huius more malorum Or hodo- xorum Imperatorum consulendam sibi potauit Aposto- licam sedem (sicut antea saepe ipsum fecit ille vidimus) ne que coactio aliquo prouincialium Concilio, quod senten- tiandum esset, explorant Patrum sententias: sed quid ab vniuersa Catholica Ecclesia credendum, atque predi- candum foret ab omnibus Orthodoxis, super omnes Episcopos eleuans sibi Thronum, non secus ac Antichri- stus in templo Dei ingens sibi cathedram, & extollens se supra id omne, quod colitur, de stabilitate perfidia le- ges hereticas sancit, atque de haereticis conscribit edicta, vt plane loquatur illa: *Haereticis b fuerit omnibus Or- thodoxis ex imo corde ductis supliciter exclamandum: Osi- peritate uob. & porta eius desolamini,* ob tam grande pecca- tum impetroris, cum reliquens venam aquarum vi- uentium, effudit sibi cisternas dissipatas.

Vnde plane tunc fuit in Ecclesia contra Ecclesiam mouit in

incolunt illud triplex, quod ad eo dicitur & ex-

anastasio vir quidem erat cum in sacrum hie erat am co-

X. QUALIS ANASTASIVS ANTI-OCH.

Vitam proboia hanc possit aliqua excoitione pur-

Verum Anastasium sic dicitur quodam animi celatate elatus

XI. ANASTASIVS IVSTINIANI PERATOR.

Quisquam semel imbibit de inextinguibili fente-

Iustinianus autem cum literis Anastasii perlegisset,

XII. IUSTINIAN. PERSECVTIO. NEMINISTI. TVIT.

illa in extinguitur.

At Deus tantum Imperatoris lapsum aliquo non prae-

XIII. INCEN. DIVM CON. STANTI. N. P.

etiam in Oriente ipse dicitur.

Sed quia accidit dum Imperator in Oriente a Cartho-

XIV. CONCILII. VM BRACHAREN.

*Theodomi.
XV.
ARBITRIO
ROMAN.
PONTIF.
CVNCTA
DEFINI-
TA.

cos Episcopos, per quos concilium celebrat, quo da-
minentur hereses cum hæreticis. Hoc enim ipso anno,
qui tertius Theodomi Suenorum Regis numeratur,
idem Princeps celebrati curavit Concilium Bracharen-
se in totius Gallie metropoli civitate. Porro in editis
ibi canonibus, loco Theodomi, Ariamirus positus est,
quies filius fuit. Præfuit autem Synodo Lucretius Bra-
charensis Episcopus, qui successit Profuturo, præfuit
autem Martinum. Est ipsius Synodi etiam modus extorham:
*Anno tertio Araminus Regis, Kalend. May, cum Gallie pro-
vincia Episcopi, &c.*

In hoc autem Concilio primum omnium ex præfeti-
pro Apostolice sedis damnata est hæresis Priscillanilla
& aliorum hæreticorum errores, capitulis decem &
septem. Sed sicut fides recta sancita est ex Apostolice se-
dis institutione, ita pante ex eadem scriptis datis ad
Profuturam Episcopum Lucreti prædecessorem, quæ
spectarent ad Ecclesiasticam disciplinam viginti duobus
regulis sunt instituta. De literis autem a Romano Pon-
tificæ ad Profuturam antea datis ita ibi testari sunt Pa-
træ: *Si quis est illud magnum vel parvum, quæ variari videtur:
ad hanc sicut dictam est formulam præfixit rationabiliter ca-
pitulo, tunc tunc: præcipue cum & de certis quibusdam causis
instructionem apud nos ipsi Apostoli habeamus, quæ ad inter-
rogationes suas quendam veneranda memoria prædecessorum
Profuturi prudentia ab ipsa beatorum Petri acceptis verbis
lecta et ipsi sibi Episcopi Romani Pontificis, quam le-
gimus te qui potestis sunt, in ipsis præcipue facris scriptis,
& inter alia de Milla.*

XVI.

Item placuit, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

XVII.

Quo insuper ab omni hæresis suspensione Dei mini-
stri prececi abessent, audi, quid fuerit ab iisdem sanctis
Patribus salubriter institutum hanc placuit, ut quum-
que in clericali officio carnium non videntur, pro amputanda suspensio-
ne Priscillane hæresis, vel ob r. colla cum arribu tamen præ-
cipue cogantur. Quod si contempserint, secundum quod de
sanctis Patribus antiquis statuerunt, necesse est pro suspen-
sione hæresis huius hoc excommunicati ab officio omnino de-
renouari. Hoc plane sibi laudis vindicavit semper Ecclē-
sia Catholica in Hispania, ut non ab erroribus tantum,
sed & ab infirmitatibus esse voluerit suos immunes. Quo
factum est, ut de hoc ipso nostro seculo, cum longe late-
que facibus hæreticorum Orbis inflammaretur, ipsa il-
luzia persisteret, ac cunctis huius unius celeritate Dei mi-
nistri, si vel tenuem suspensionis scintillam, vel si non in-
grem, summum litem videret latentis ignis indicium,
ipso præcipue Catholico Rege super omnes in opus na-
turer incumbente.

XVIII.

Sed & illud ex sanctis hie legibus, velim obser-
uare, hæreticus persequeris veterem sum, ne in Ecclesie cor-
pora defunctum sepe ientur, sanctorum tantummodo
matrum vel confessorum sepulchra Ecclesia tunc
Epistolis admonet, summo opere cauendum esse, ne in ea,
quæ dedicanda foret Ecclesia, aliquod corpus hominis
cuiuslibet, hæretici Christiani, hominum esse. Quando
autem, quare ratione fuerit deinde concessum, ut in-
tra Ecclesia Fideles sepelirentur, suo loco dictari su-
mus. Sicut igitur casibus quadraginta, quæ s-
tu conular, Episcopi octo numero
subscribere.

XIX.

Quo tempore, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

IESV CHRISTI

Annus 564.

IOHANNIS PAP. IUSTINIANI IMP. Annus 5.

Quæ sequitur annus Christi quingentesimus sexa-
gesimus quartus, idem vltimus est Iustiniani Imp-
eratoris, atque postremus, qui post Consulatorem Basilij
numeretur vigesimus tertius Indictionis duodecime.
Quo ipse Iustinianus Imperator, ubi elaboratum a se e-
dictum continetur Orthodoxis & pro nihilo duci per-
cepit, ita exultans magnam aduersus Catholicos Episc-
pos persecucionem commouit: quos enim habuit
consultores ad implendam statuentiam, eosdem inuenit
insipientes, aduersus resistentes Antistes. Non enim
sibi (vt alias fecerat) vilium est ea de causa cogi debere
Concilium, cum sciret non Antiochenum tantum, sed
& Constantinopolitanum Patriarcham, atque alios pri-
marum Ecclesiarum Episcopos fore totis viribus impet-
tatem oppugnatos, nec vilo modo passuros, vt eius-
modi primum dogma decretis Synodalibus probaretur,
quod tanquam ioculam nullatario, sed sola Imperatoris
auctoritate crederetur in Deo templo.

Neque etiam (quod antea sepe fecerat, cum aliqua
obortiretur Ecclēsiastica controuerfia) vultit de re tan-
ta consulere Apostolicam sedem, quam aduersatiam si-
bi fore haud dubi signis intelligebat: quin potius ipsi
celandum esse putauit, ne si illi, et resisteret, more con-
sueti, eidem in concilio tentanti Pontificia auctoritate
resisteret, cohibuisseque, quod iam aggressus facinus
est. Scilicet utque ad Episcopum clericum, populumque
Constantinopolitanum se alios, omnes hortans aduer-
sus emergentem hæresim ad mortem usque certaret: sus-
suleretque pariter conuocati ea de causa Episcopos, atque
celebrati Concilium hæc inquam, omnia vt vitare Imper-
ator, noluit de i Rem ex more certotum reddere
Romanum Pontificem.

Quod igitur omnis, qui male agit, docet lucem, non eius
pius opera arguantur, cancti velut Imperatorum sum-
mo silentio, nolens; et eius intelligere, vt bene ageret,
si eandem illud David cum e: iniquitatem iudicatum est in
cibus suis, affuit omni via non longe non alios, quam com-
lices et totis adhibens in consilium. Rescuerit ne per sum
Apostolicum illa Ioannes Romanus Pontifex haud ex-
ploratum habebat: perire enim eiusdem Pontificis to-
tus ipsius Pontificatus scripta, ac reliqua monumenta.
Quicquid sit illud quod dem constat, ab ipse Episcoporum
ailem Imperatorem hæresim comprecasse, eandem-
que scripto edicto firmasse, & in Episcopos per se custo-
nem haud medioerem commouit: cuius primus pas-
sus est impetum, qui proxime aderat ipse contradiens
Euthychus Constantinopolitanus Episcopus, cuius res
gestas cum Imperatore Eustachius eius Vire auctor scri-
pitis in iudicium ante cuncta reddens verbis sip suis,
quibus eiusmodi narrationem in iudicium, ab excocto ha-
plius ipsius Iustiniani Imperatoris historiam texens, in
temporis eorum gestarum meritis:

Sed ut videretur (inquit) qui per Imperatorum Iustinianum di-
uini dogmatum studium meritis, quomodo in eam parti-
mum cum am inueneret, vt omnes hæreticos rationes vna cum
ipsis hæreticis inueneret, & auerteret: quod quid sit eum ar-
gumentis & demonstrationibus tum testimonio scripturarum, tum
necnon quo auctoritate & magister, cuius exera ab eo descendentes
& permissam opinionem illa sub specie religionis probare, qua
Domini nostri Iesu Christi corpus ex ipsa diuinitate conuincit
in corruptum asserbat: quæ quidem vt cum se scriptis atque pa-
trum scriptis, sed quod huiusmodi mecum auctoritatem esse
Sanctorum apostolorum Prophetarum & aliorum deorum & san-
torum.

XX.

Quo tempore, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

XXI.

Quo tempore, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

XXII.

Quo tempore, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

XXIII.

Quo tempore, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

XXIV.

Quo tempore, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

XXV.

Quo tempore, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

XXVI.

Quo tempore, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quæ Profuturam quandam locum metropolitane Ecclesie E-
piscopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate acceptis scriptum
ita quidem more maiorum visus semper ille viguit in
Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem
ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant o-
mnes longe lateque per Orbem vniuersum, sitæ Ecclē-
sie, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quæ ad sacres
ritus, necnon ad Ecclesiasticam disciplinam pertinent,
erudiantur.

L
INSTRU-
TIONE
NARI
CATHO-
LICO.

II.
ITINER-
TIONE
RANTIA
PRATI-
DISPO-
TIONE.

III.
DE
CATHO-
LICO.

IV.
DE
CATHO-
LICO.

V.
DE
CATHO-
LICO.

VI.
DE
CATHO-
LICO.

VII.
DE
CATHO-
LICO.

VIII.
DE
CATHO-
LICO.

IX.
DE
CATHO-
LICO.

X.
DE
CATHO-
LICO.

XI.
DE
CATHO-
LICO.

XII.
DE
CATHO-
LICO.

XIII.
DE
CATHO-
LICO.

XIV.
DE
CATHO-
LICO.